

בש"פ 5760/22 - אתגר יהודה שחם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5760/22

לפני: כבוד השופט ע' ברון

המבקש: אתגר יהודה שחם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר-שבע מיום 31.8.2022 (כבוד השופט ד'
בן טולילה) ב-עמ"ת 56184-08-22

בשם המבקש: עו"ד נמרוד אבירם

החלטה

1. ענייננו בבקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 31.8.2022 (השופט ד' בן טולילה) ב-עמ"ת 56184-08-22. בגדרה נדחה ערר של המבקש על החלטת בית משפט השלום מיום 25.8.2022 (השופט צ' פורר) ב-מ"ת 57799-01-22 שבה נדחתה בקשתו להיות נוכח עם בת זוגו שירה (להלן: שירה או בת זוגו) בבית החולים במהלך לידת בנו שאמורה להתבצע בניתוח קיסרי ביום 7.9.2022.

2. נגד המבקש הוגש ביום 26.1.2022 כתב אישום בגין עבירות המיוחסות לו מיום 17.1.2022 עד יום 21.1.2022 של איומים (שתי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין; התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216א(1) לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד (שתי עבירות) לפי סעיף 452 לחוק העונשין; ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום ביום 17.1.2022 ניגשו המבקש ושירה לסניף קופת החולים "מכבי" באילת כדי לקבל טיפול רפואי במרפאת השיניים (להלן: המרפאה). שירה ביקשה מגברת רהימי כי תיתן לה להיכנס בין התורים לקבלת

טיפול רפואי ראשוני, ובתגובה התבקשה להתקשר למוקד ההזמנות. המבקש ושירה צעקו על גברת רהימי ועם יציאתם מהמרפאה הפילו המבקש ושירה כוסות על הרצפה.

למחרת, ביום 18.1.2022 ניגשו המבקש ושירה פעם נוספת אל המרפאה כדי לקבל טיפול רפואי על רקע ההיריון של שירה. המבקש ושירה החלו להתרעם על גברת הלינג, שהזעיקה את האבטחה ובתוך כך המבקש השליך כוס מים על שולחנה. רופא (להלן: המתלונן) ניגש וניסה להרגיע את הרוחות. המבקש אחז בתג השם שלדש חולצתו של המתלונן, והוא ושירה איימו על המתלונן. המתלונן ביקש מהמאבטח שיזעיק משטרה ובתגובה החלה שירה לצעוק עליו ואף ירקה לכיוונו תוך שהוא עוזב את המקום. המבקש רץ אחרי המתלונן, הפילו על הרצפה, הלם במכות לגופו, נגח בפניו ונשך אותו בכתפו. המבקש לא חדל ממעשיו עד שאחרים הצליחו להפרידו מהמתלונן, ואז המבקש נס מהמקום. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן חבלות בשיניו ובפיו, וכן רגישות בעורף מימין, הגבלה קלה בתנועה, רגישות בכתף שמאל, הגבלה ורגישות בהימורוס שמאל, וחולשה קלה ביד ורגישות בגב התחתון. כתוצאה מכך נזקק המתלונן לטיפול רפואי הכולל טיפול תרופתי ומעקב רופא, פיזיותרפיה, בדיקת אורתופד, שימוש בסד לילה, הימנעות מלעיסת אוכל קשה ומנוחה למשך 7 ימים. בנוסף בעקבות מעשיו של המבקש לקה המתלונן בהתקפי חרדה.

בתאריך 20.1.2022 בתום חקירתה של שירה במרחב אילת היא התקשרה למבקש שאמר לה כי יפגע "בהם" אם לא ישחררו אותה. לאחר כשעה ניגשו שני שוטרים לביתה של סבתה של שירה כדי לאתר את המבקש. שירה אמרה כי אינה יודעת איפה המבקש, השוטרים ביקשו להיכנס והיא הסכימה. אחד השוטרים ביקש לערוך חיפוש בחדרים ובת הזוג סירבה. השוטר ניסה לפתוח את חדר השינה ובתוך כך המבקש תקף אותו בכך שדחף אותו לקיר עד שהשוטרים תפסו אותו. למחרת, בתאריך 21.1.2021 במהלך עריכת הליך שימוע לפני מעצר פנה המבקש אל קצין המשטרה ואיים כי יעיף את המסך לתוך פניו, ואף הלם בשתי ידיו בחוזקה בקיר הגבס שבמקום וגרם בו לחור. במהלך יציאתו מחדר החקירה הלם המבקש פעם נוספת בקיר הגבס וגרם לחור נוסף בקיר. במעשיו גרם המבקש לנזק ששווי תיקונו הוא 620 ש"ח.

3. יצוין כי המבקש היה נתון במעצר עד ליום 17.3.2022, ובמועד זה הושם במעצר תחת פיקוח אלקטרוני. ביום 29.6.2022 הוסר הפיקוח האלקטרוני והמבקש נותר במעצר בית. ביום 25.8.2022 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר ליציאה ממעצר, שבמסגרתה ביקש לשנות את תנאי מעצר הבית באופן זמני כך שיתאפשר לו לצאת לטיפולים רפואיים; להצעת נישואים לבת זוגו; לרכישת ציוד עבור התינוק טרם הלידה; ולשם נוכחות עם בת זוגו בבית החולים במעמד הלידה והניתוח הקיסרי ביום 7.9.2022. בית משפט השלום בהחלטתו מאותו היום אישר את מרבית הבקשות שחלקן אף היו מוסכמות על המשיבה, למעט הבקשה להיות נוכח בבית החולים בעת הלידה והבקשה לצאת לרכישת ציוד. בית המשפט נימק זאת בכך שהמבקש נאשם בעבירות חמורות כלפי צוות רפואי וכי "הואיל [והמבקש] נאשם בעבירות חמורות כלפי צוות רפואי, לא אוכל להתיר את יציאתו לבית החולים לצורך נוכחות במהלך הלידה. מדובר בלידה שאמורה להיות בניתוח קיסרי ונוכח המתחים העצומים באירוע שכזה ובהתחשב באירועי העבר כמתואר בכתב האישום, לא אוכל להתיר את יציאתו לבית החולים. בנוסף, קשה להתעלם מהעבירות החמורות שיוחסו [למבקש], ואף שלפנים משורת הדין התרתי [למבקש] לצאת לאירוע ספציפי, לא אוכל להתיר לו לצאת לקניות כאמור בבקשה".

על ההחלטה שלא לאשר את יציאתו לבית החולים לצורך הלידה הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי ביום 26.8.2022. בית המשפט המחוזי בהחלטתו מיום 31.8.2022 דחה את הערר תוך שקבע כי מי שנוהג כלפי צוות רפואי כפי שנהג המבקש מעיד על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו כלפי הציבור ככלל וכלפי צוות רפואי בפרט. בית המשפט

קבע כי מדובר במי שהתקשה לרסן את התנהגותו האלימה בעת שסבור היה כי הטיפול שבת זוגו מקבלת אינו לרוחו. בית המשפט קבע כי מדובר בשילוב לכאורי קשה של איומים בוטים ואלימות מתפרצת כלפי צוות רפואי. עוד ציין בית המשפט כי בת זוגו שאותה הוא מבקש לסעוד נאשמת גם היא בתיק יחד איתו, והתנהגותה ודבריה תרמו לליבוי האווירה. וכאשר מתווספת לכך התנהגותו הלכאורית של המבקש בתחנת המשטרה, קשה עד מאוד לתת בו אמון ולאפשר לו לשוב לבית החולים יחד עם בת זוגו ובכך לסכן את הנוכחים במקום. בית המשפט אף עמד על עברו הפלילי הכולל עבירות של שימוש בכוח למנוע מעצר, הפרת הוראה חוקית, סחר בסם ועבירות נוספות. בית המשפט קבע כי לנוכח העובדה שהמבקש ושירה נהגו כפי שנהגו כשסברו שהטיפול אינו כראות עיניהם, "נקל לשער עד כמה הסיטואציה המלחיצה של לידה יכול ותעמיד בסיכון את אנשי הצוות הרפואי היה ותותר הבקשה". על כן קבע בית המשפט המחוזי כי החלטת בית משפט השלום מאוזנת וראויה ודחה את הערר. מכאן בקשת הרשות לערור.

4. המבקש טוען כי עניינו מצדיק מתן רשות לערור שכן נשללת זכותו הטבעית של משוחרר בתנאים ללוות את לידת בנו הבכור שהיא לשיטתו חלק מהזכות החוקתית להורות, ששלילתה צריכה להיעשות רק במקרים קיצוניים. לטענתו נוכחותו בבית החולים בעת הלידה היא חלק מבניין הקשר עם בנו ומהטמעת השינוי שיעבור המבקש בכניסתו לפרק החיים של ההורות. מכורח הנסיבות, המבקש לא הצליח ללוות את שירה במהלך ההיריון, אך הלידה היא אירוע מכונן ואין זה צודק לשלול ממנו את ליווי בת זוגו בלידת ילדם. לטענתו העבירה לא בוצעה כנגד המתלונן דווקא בשל היותו איש צוות רפואי, ומכל מקום כבר חלפו שמונה חודשים מאז האירועים, ולכן אין הצדקה שלא לתת בו אמון בשלב זה. בנוסף טוען המבקש כי אף המדינה לא התנגדה לכך שיבקר בבית החולים לאחר הלידה, ועל כן לא היה זה צודק מצד בית המשפט לדחות בקשה חליפית זו.

לטענתו בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי לא נתנו משקל לחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות המקרה את המסוכנות הראשונית. במהלך התקופה שחלפה המבקש נפגש מספר פעמים בסגל רפואי ומפגשים אלה לא התפתחו לאירועים אלימים. המבקש מדגיש כי העבירות המיוחסות לו לא היו קשורות בבית החולים או בלידה אלא במרפאת שיניים. לטענתו בתי המשפט שגו כשלא התירו לו לשהות בבית החולים לצורך ליווי לידת בנו, בעוד הם התירו לו לשהות באותו בית חולים ביום 6.9.2022 לצורך עניינים רפואיים שלו. משכך מבקש המבקש כי יותר לו לצאת ממעצר הבית לבית החולים ולבקר את שירה במחלקת הנשים בבית החולים לאחר ביקורת האורתופד שנקבעה לו ליום 6.9.2022, בתאריכים 7.9.2022 עד 9.9.2022 בשעות מוגדרות ולשהות לצידו בנו שיוולד.

5. לאחר עיון בבקשה למתן רשות לערור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה. כלל ידוע הוא כי בקשת רשות לערור "בגלגול שלישי" נבחנת לפי אמת המידה המצמצמת שנקבעה בהלכת חניון חיפה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), ואמת מידה זו הוחלה גם בהליכים פליליים (ראו מני רבים: 3699/22 פרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (6.6.2022)). משכך רשות לערור תינתן רק במקרים המעוררים שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כשמתקיימות נסיבות ייחודיות המצדיקות התערבות (ראו, למשל: בש"פ 5702/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.9.2022)). עניינו של המבקש אינו עומד באמות מידה מצמצמות אלה שכן אין מדובר בשאלה עקרונית אלא בשאלה הנטועה בעובדות המקרה הספציפיות והנסיבות האמורות אינן מצדיקות התערבות. די בכך כדי לדחות את הבקשה, אך אוסיף מספר מילים.

כפי שעולה מעובדות כתב האישום, המבקש צעק וגידף את הצוות הרפואי שעה שלא היה מרוצה מהטיפול שקיבלה בת זוגו, ואף תקף את אחד הרופאים שניסה להרגיע את הרוחות. יתרה מזאת, מעשיו של המבקש אינם

תחומים לאירוע אחד ורגעי אלא נפרשים על פני כמה ימים. כפי שציין בית המשפט המחוזי נסיבות ביצוע העבירות מדברות בעד עצמן ומלמדות על המסוכנות הנשקפת מהמבקש ובפרט כלפי צוות רפואי. המבקש סבור כי בהינתן חלוף הזמן מאז אירועים אלה והעובדה שבית המשפט התיר לו לשהות בבית החולים לצורך עניינים רפואיים אחרים, אין סיבה שלא לאפשר לו להיות נוכח גם בעת לידת בנו. ואולם בהקשר זה יש להדגיש כי האירוע שבו תקף המבקש את המתלונן התרחש שעה שלא היה מרוצה מהטיפול הרפואי שקיבלה בת זוגו; על כן לא ניתן ללמוד משהותו לצורך עניינים רפואיים אחרים, לעניין הלידה שבה הסיטואציה המורכבת והטעונה עשויה להעמיד את הצוות הרפואי בסכנה כפי שצינו בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. על כן יש לדחות גם את טענתו של המבקש כי העבירות בוצעו במרפאת שיניים ולא בבית חולים, שכן החוט המקשר בין המצבים הוא שהמבקש עשוי שלא להיות מרוצה מהטיפול הרפואי שמקבלת בת זוגו ויש חשש מפני תגובתו במצב כזה.

יוער כי בית משפט זה עמד לא פעם על משנה החומרה שבעבירות של איומים ותקיפה המופנות כלפי צוות רפואי בעת מילוי תפקידם, ועל כך שמעשים אלו אינם פוגעים רק בצוות הרפואי אלא בחולים כולם ובמערכת הבריאות כולה ועל כן מחייבים התייחסות מחמירה. זאת בפרט לנוכח המציאות שבה התופעה של אירועים כאלה הופכת לנפוצה יותר ויותר והמאבק בה מצוי בראש סדר העדיפויות של הגורמים האמונים על כך בממשלה (בג"ץ 4742/22 וייסבוך נ' היועצת המשפטית לממשלה, פסקאות 5-6 (31.8.2022); ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (6.2.2020)). ההליך העיקרי שמתנהל נגד המבקש טרם התברר, ואך מובן שעומדת לו חזקת החפות. ואולם נכון לעת הזדומה כי החלטת בית המשפט המחוזי וכמוה החלטת בית משפט השלום, שלא להיענות לבקשתו של המבקש וזאת על מנת להימנע מסיכון הצוות הרפואי על ידי מי שמתנהל נגדו הליך בגין איום על אנשי צוות רפואי ותקיפה של רופא, היא ראויה ואף מתבקשת. עם כל הצער שבדבר גם טענותיו על אודות חשיבות נוכחותו בעת לידתו הצפויה של בנו ובעת שהותה של בת זוגו בבית החולים, ואינני מקילה ראש בכך, אין בהן כדי לשנות ממסקנה זו.

בסופו של דבר, בקשת הרשות לערור נדחית.

ניתנה היום, י' באלול התשפ"ב (6.9.2022).

ש ו פ ט ת